

at anerkjende Rigtigheden af den Fortolkning, som ligger til Grund for Forslagets Form, og dog kan man være meget uvillig til at optage denne Form og den til Grund for samme liggende Fortolkning, som et Axiom eller et Postulat, i selve Svaret. Det kan vist ikke være skult for Nogen, at denne Form, saaledes antagen, strax vilde fremkalde Begjæringer fra andre Sider om Forklaringer og Explicationer; man vilde fra andre Sider dert see Antagelsen af noget hidtil Befridt som noget Ubefridt; just den Almindeighed, hvori Forslaget er holdt, vilde gjøre, at man under disse Explicationer maatte komme til at optage baade, hvad der er reent og hvad der er uklart med Hensyn til de stridige Punkter. Det Kongelige Budskab har netop villet holde sig langt borte fra Vanskeligheder af den Natur, fra Fordringer om Explicationer i den Henseende, og derfor har det Kongelige Budskab klart og bestemt udtalt de factiske Forhold og refereret sig til dem. Jeg anseer denne formelle Feil ved Forslaget for at være en Realitetsforskiel (Hør!), og jeg troer ikke, man kan sige, at jeg har Uret dert.

Der er desuden en anden stor Realitetsforskiel mellem det Kongelige Forslag og Hovedforslaget under Nr. 2. Det Kongelige Forslag forudsætter og antager nemlig Ophævelsen af Kongelovens Arvesølge som Betingelse for den nye Arveret (Hør!); her derimod bliver Indførelsen af den nye Ordning gjort til Betingelse for det, som det Kongelige Forslag sætter først; den indtræder altsaa efter dette Forslag ikke samtidigt, men skal dependere af det andet. Man har nu sagt, at saaledes er det nyttigt, saaledes bør det være; Ministeriet har derimod sagt, at det er skadeligt, og Ingen kan dog tvinge Ministeriet til at gennemføre, hvad det anseer for skadeligt (Hør! En Stemme: Ja, men vort Samtykke!).

Imidlertid, jeg maa komme tilbage derpaa, — imedens man stadig misforstaaer og misfortolker mine Ord ved saa mange Leiligheder, synes man næsten ogsaa at formenne mig at forklare under disse Discussioner, hvorfor det, som Regjeringen foreflaer som nødvendigt, ogsaa er nyttigt og tjenligt. Man har sagt: Udenrigsministeren børiforkla-

rer den hele Nødvendighed af denne Foranstaltning, idet han henviser til Tjenligheden deraf. Er det nu en retfærdig Maade at argumentere mod Ministeriet paa? Skal det være Ministeriet forbudet at oplyse, at det, som nu forekommer Ministeriet nødvendigt at gjøre, ligeledes er nyttigt, tjenligt, hensigtsmæssigt i sig selv? Havde Ministeriet ikke anseet det for at være hensigtsmæssigt, nyttigt, hoist tjenligt i sig selv, saa burde det jo aldrig have rakt sine Hænder til at afslutte den Tractat (Hør!), hvorved det ifølge Ministeriets Mening er blevet en Nødvendighed. Er det da billigt at udlægge og fortolke Ministeriets Argumentation for Nyttens og Nødvendigheden, som om Ministeriet selv indrømmede, at det ikke længere selv erkjendte Budskabet som en Nødvendighed? Man siger og man siger med megen Eftertryk: det Kongelige Forslag bør ikke antages i sin Heelhed; den Deel bør udelades deraf, som her har været Gjenstand for Tvist, ellers fordærver man Sagen for den kommende Slægt. Det Kongelige Ministerium siger: det Kongelige Forslag bør, efter Ministeriets Overbeviisning, antages i sin Heelhed, thi ellers fordærver man Sagen for de følgende Slægter (Hør!).

Jeg har nu kun, som mine Slutningsord, at bede den høitærede Rigsdag at tage Hensyn til, hvad den høitærede Taler, som havde Ordet umiddelbart foran mig, sagde. —

Clausen: Den høitærede Minister har beklaget sig over, at hans Ord hyppigt ere bleyne misforstaaede. Men jeg maa tillade mig at udtale min Forundring og Beklagelse over den Maade, hvorpaa han har misforstaaet mine Ord. Jeg har, som Rigsdagstidenden vil vise, sagt netop det Modsatte af, hvad den høitærede Minister har hørt (Hør). Jeg har udtalt min Overbeviisning om, at Ministeren forudsætter det samme patriotiske Sindelag og den samme Motivernes Reenhed at ligge til Grund for ethvert af de stillede Forslag, som han har udtalt om det nærværende. Dette har jeg sagt og intet Andet.

Premierministeren: Jeg takker den høitærede Rigsdagsmand, som nu satte sig, for denne Forklaring. Jeg seer deraf, at jeg, sandsynligvis paa Grund af Afstanden, ikke